

KAL (5) *sb m*

kął, kał-.

sg N kął (2). ◊ *G* kału (1). ◊ *A* kął (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Nieczystości; limus Mącz, Cn; volutabrum Mącz (5) :

Szereg: »kał, (i) błoto« [szyk 2 : 1] (3): Mącz 194a, 506d; Lecz niezbożnicy (i) iako morze porużone/ gdy ię wípokoić nie może/ lecz wyrzucáią wody iego kał y błoto [coeno et luto] BudBib Is 57/20.

W przeni (1) : A wyznánie łwe pierwfze [...] iáko ony to łwinie/ błotem kálu gęftego znowu łpługáwili CzechRozm A6.

Przeni: Grzech (1) : lecz lepiéy z łiebie otrzáłnáwłzy Kał łtáry/ wftáć/ w nim nie trwáć/ cnoty przepomniáwłzy. GosłCast 26.

Synonimy: błoto, gnoj, kałuża, nieczystość, plugastwo, plugawość.

MM